

दानिकन्था (दा० + क०) f. N. pr. eines Dorfes bei den Bāhlika बहलिका zu AK. 3, 6, 2, 28. ÇKDra. P. 2, 4, 20, Sch. 6, 2, 124, Sch. Davon adj. ०कन्थीय P. 4, 2, 142, Sch.

दानिकैर्ष (दा० + कर्ष) m. N. pr. eines Dorfes P. 6, 2, 129, Sch. ०कर्षु und davon adj. दानिकार्षुक 4, 2, 104, VArtL 14, Sch.

दानिकूल (दा० + कूल) n. N. pr. eines Dorfes P. 6, 2, 129, Sch.

दानिग्राम (दा० + ग्राम) m. N. pr. eines Dorfes P. 6, 2, 84, Sch. Davon adj. ०ग्रामीय 4, 2, 142, Sch.

दानिघोष (दा० + घोष) m. P. 6, 2, 85, Sch.

दानिर्षी (von दानिष्ठा f.) adj. zum Opferschenk gehörig, darauf bezüglich: कर्मन ÇAT. Br. 3, 3, 1, 18. काम ÇĪKH. ÇR. 13, 14, 6. KĪTJ. ÇR. 10, 2, 4. दानिष्ठांनि जुकेति ÇAT. Br. 4, 3, 4, 6. बन्ध (vgl. दानिष्ठाबन्ध) GAUDAP. zu SĀMĪHJAK. 62. इष्टपूर्तेन दानिष्ठाः (बन्धः) । पुरुषतत्त्वानभिज्ञो हि इष्टपूर्तकारि कामोपकृतमना बध्यते WILSON, SĀMĪHJAK. p. 143; vgl. दानिष्ठाक. Nach dem gaṇa भिन्नादि zu P. 4, 2, 38 ist दानिर्षी n. = दानिष्ठांनि समूहः. n. pl. Bez. eines Kāṇḍa in der TS. Ind. St. 3, 379.

दानिष्ठाशाल (von दानिष्ठा + शाला) adj. zu der im Süden gelegenen Halle in Beziehung stehend P. 4, 2, 107, Sch.

दानिष्ठात्यै (von दानिष्ठा adv.) 1) adj. zum Süden, zum Dekhan gehörig, dort wohnend, dort gelegen P. 4, 2, 98. VOP. 7, 111. MED. j. 119. नृपति, राजन्, प्रूर, बल, überh. von Personen MBH. 1, 4690. 2, 1914. 3, 10254. 14774. 5, 890. 7, 4408. HARIV. 9134. R. 1, 12, 25. 2, 93, 12. KATHĪS. 3, 6, 10, 20. 24, 147. जनपद PAÑKĀT. 3, 9, 6, 4. दानिष्ठात्या भाषा die im Süden gesprochene Sprache SĀH. D. 173, 5. m. pl. die Bewohner, die Völker des Dekhan's MBH. 3, 15247. 8, 2098. 12, 3737. HARIV. 5083. R. 2, 82, 7. sg. der Süden: दानिष्ठात्याडुपायात्तं रथम् HARIV. 6200. — Die falsche Form दानिष्ठात्य Ind. St. 1, 77. PAÑKĀT. 104, 5. — 2) m. Kokosnuss MED. RĪGĀN. im ÇKDra.

दानिष्ठात्यक (vom vorherg.) adj. f. ०णात्यका P. 7, 3, 44, VArtL 2, Sch.

दानिष्ठापथक adj. von दानिष्ठापथ gaṇa धूमादि zu P. 4, 2, 127.

दानिष्ठाक (von दानिष्ठा f.) adj. = दानिष्ठा mit dem Opferschenk in Zusammenhang stehend: बन्ध GAUDAP. zu SĀMĪHJAK. 44; vgl. दानिष्ठाबन्ध und u. दानिष्ठा.

दानिष्ठीय adj. = दानिष्ठीय H. 446, v. 1.

दानिष्ठीय 1) adj. (von दानिष्ठा f.) zum Opferschenk gehörig, darauf bezüglich Schol. zu KĪTJ. ÇR. 22, 1, 3. eines Opferschens würdig AK. 3, 1, 5. H. 446, v. 1. Vgl. दानिष्ठीय. — 2) n. a) (von दानिष्ठा) ein rücksichtsvolles, liebenswürdiges, freundliches, zuvorkommendes Wesen oder Benehmen, Pietät H. 1377. दानिष्ठीयं चेष्टया वाचा परचित्तानुवर्तनम् SĀH. D. 437. HARIV. 7129. 8335. 8338. R. 4, 33, 25. 6, 99, 26. SUÇR. 1, 192, 4. MRĪKH. 87, 7. 130, 20. ÇĪK. 132. VIKR. 23. MĀLAV. 23, 22. 72. RAÇH. 1, 31. HIT. I, 89. IV, 103. ad I, 100. VARĀH. BRH. S. 68, 7. 74, 6. 76, 13. BRAHMA-P. 36, 13. दानिष्ठीयं स्वजने BĒATR. 2, 19. VIKR. 2. दानिष्ठीयात्प्राणदस्यास्य gegen RĪGĀ-TAR. 3, 524. 138. पितृ० Pietät gegen den Vater 2, 21. — b) wohl das Ritual der Çākta von der rechten Hand (भावविशेषः । तत्तु दानिष्ठाचारत्रयन् ÇKDra.) KĪLIKĀ-P. im ÇKDra. — c) N. eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 109, a, 15.

दानिन्गर (दा० + न०) n. N. pr. einer Stadt; davon adj. ०नगरीय P.

4, 2, 142, Sch.

दानिपलद (दा० + प०) N. pr. einer Localität; davon adj. ०पलदीय P. 4, 2, 142, Sch.

दानिप्रस्य (दा० + प्र०) m. desgl. P. 6, 2, 87, Sch.

दानिर्द्द (दा० + ऋद) m. N. pr. eines Sees; davon adj. ०र्द्दीय P. 4, 2, 142, Sch.

दानिये 1) m. oxyt. (vgl. P. 4, 1, 120) der Sohn der Dākshī, metron. des Pāṇini H. 851; vgl. दानीपुत्र u. दानि. — 2) f. ई viell. Tochter der Dākshī: प्रुक भोः पत्निषां श्रेष्ठ दानिये सुप्रजास्तथा MBH. 13, 275; vgl. R. 3, 20, 17. 18, wo प्रुकी die Urmutter der Papageien, eine Tochter der Kālākā, einer Tochter des Daksha, genannt wird.

दाह्य (von दत्त) n. Geschicklichkeit, Anstelligkeit, Geschmeidtheit M. 10, 124. N. 6, 10. INDR. 4, 10. BHAG. 18, 43. MBH. 2, 1388. 5, 1514. दाह्यं वैश्ये 10, 123. ब्रूहस्तु नित्यं दाह्येणा शोभते 12, 10790. 13, 1030. 14, 1044. R. 4, 49, 12. RĪGĀ-TAR. 1, 10. दाह्याच्च कर्मणां दत्तमब्रुवन् wegen der an den Werken bewiesenen Geschicklichkeit Bhāg. P. 4, 30, 50.

दागव्यायनि patron. von दगु P. 4, 1, 155, VArtL.

दाडक m. Zahn ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDra. — Vgl. दाड.

दाडिम 1) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. SIDDH. K. 249, a, 3 v. u. m. f. (ई, nicht zu belegen) n. AK. 3, 6, 2, 42. TRIK. 3, 5, 24. a) m. Granatbaum (n. die Frucht) AK. 2, 4, 2, 45. TRIK. 2, 4, 19. H. an. 3, 466. m. f. n. MED. m. 44. — MBH. 3, 11568. दत्तपूर्णेः सरुधिर्वैर्त्तैर्दाडिमसंनिभिः 8, 350. HARIV. 8439. 8443. 12680. R. 3, 17, 10. SUÇR. 1, 73, 10. 141, 3. 137, 4. 162, 10. 209, 9. 2, 43, 20. 284, 21. 410, 21. 419, 13. VARĀH. BRH. S. 54, 4. 10. 80 (79), 7. 82 (80, b), 8. — b) kleine Kardamomen, m. H. an. m. f. n. MED. — 2) adj. (von दाडिम 1, a) f. ई am Granatbaum befindlich u. s. w.: त्वच् SUÇR. 2, 431, 13.

दाडिमपत्रक (दा० + पत्र) m. = दाडिमपुष्प NIGH. Pr.

दाडिमपुष्प (दा० + पु०) m. Soymida febrifuga Juss., nach Andern Amoorā Rohituka (रोहितक) W. u. A. RĪGĀN. im NIGH. Pr. ०पुष्पक m. dass. AK. 2, 4, 2, 29.

दाडिमप्रिय (दा० + प्रिय) m. Papagei (ein Freund des Granatapfels) ÇABDAR. im ÇKDra.

दाडिमभक्षणा (दा० + भ०) m. dass. (Granatäpfel essend) ÇABDĀR. im ÇKDra.

दाडिमोवत् (von दाडिमो) adj. mit Granatbäumen besetzt P. 8, 2, 9, Sch.

दाडिमोसार (दा० + सार) m. angeblich = दाडिम Granatbaum RĪGĀN. im ÇKDra.

दाडिम्ब f. = दाडिम Granatbaum TRIK. 2, 4, 19.

दाडी f. eine best. Pflanze und ihre Frucht gaṇa कुरीतक्यादि zu P. 4, 3, 167. — Vgl. दाडी, दालि.

दाढा f. 1) = दंष्ट्रा (und auch daraus entstanden) Fangzahn H. 583. an. 2, 129. — 2) Verlängen H. an. ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDra. — 3) Menge ÇABDĀRTHAK.

दाढिका (= दंष्ट्रिका und auch daraus entstanden) f. viell. Backenbart H. 583. केशेषु गृह्णता कृत्वा कुरीतक्यादि च प्रीवायो वृषपोषु च || M. 8, 283. Nach KULL. = झमझु Bart, aber im H. davon unterschieden.

दाण्ड 1) m. oxyt. patron. von दाण्ड gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. —